

LIÁNY

Všimly jste si, sestry mé, bludičky, jak často a s jakým depektem se u nás řekne o dítěti, že je rozmazlené? A zamýšlely jste se někdy, o jakých dětech se to říká a co se tím vlastně myslí? Kdybych byla králem, vydala bych zákaz používání tohoto slova a současně příkaz k rozmazlování dětí.

Samozřejmě nemluvím o přitroublých dětech, co nikdy nic neřeknou, protože mají v puse od narození bonbon, nemluvím o dětech, co sedí a hledí, právě o těch totiž nikdo neprohlásí, že jsou rozmazlené, naopak, ony i jejich matky jsou ve všech institucích vítány a těší se dobrému zacházení. Ovšem mé děti i vaše děti, naše děti, stejně jako děti cikánské, ale stejně jako třeba děti francouzské, mají v této zemi problémy. Je to tím, mé prostořeké sestry, že je rozmazlujeme, a to rády, mnoho a od narození. Co to znamená?

Moje mladší dcera nastoupila do první třídy s černošským klukem, znám ho dobře, protože s ním chodil už do školky. Po prvním týdnu paní učitelka sdělila jeho matce, že chlapec nevydrží sedět, že chodí po třídě a stále něco hledá.

„Liánu,“ řekla jsem jí. „Potřebuje se houpat na liáně.“

Učitelka odešla bez pozdravu.

Příště si zas stěžovala chlapcově matce, že její syn ve školní jídelně buší lžící do táců. Potřebuje bubnovat, chtěla jsem říct, ale radši jsem mlčela.

Nedali mu ani liánu, ani buben, po čtrnácti dnech školní docházky mu doporučili přestup na jinou školu. Ostatně má dcera je bílá, nemá geny z džungle a málem první třídu neabsolvovala.

Obě tyto děti, tak jako všechny naše děti, sestry zpěvavé,

lze označit za rozmazlené, obě přišly do instituce vyviplané, od maminek naučené volně se projevovat, obě dvě sem přišly hravé a krásné a sveřepé. Má dcera kupříkladu plynule četla a měla z toho nemalé oplétačky, paní učitelka jí nedala pokoj, dokud nezačala slabikovat. Zakázala jsem jí to a vypukla válka, jistě to znáte, sestry. Posíláme jim samorosty, zvyklé, že jejich názory okolí zajímá, a oni se je snaží zašoupnout do řady, do stáda, a postupují v tomto směru s puntičkářskou důsledností.

Nedejte se, sestry amazonské, děti neposlušných žen nebudou nikdy poslušné a nebudou mít nikdy samé jednotky, alespoň v první třídě určitě ne. Nenechme si je zohýbat a narvat do úzkých školních linek, nedopusťme, aby na našich nespoutaných dětech bylo pácháno násilí. Rozmazlujte je důkladně a důsledně.

Rozmazlovat podle mě znamená dávat najevo lásku a oboustranný respekt. Mé děti vždy věděly, že toho mohou strašně moc, ale současně jsem i já toho mohla strašně moc, nechávala jsem je od malička samotné, protože jinak by musely navštěvovat školní družinu, kde se sedělo před televizí s rukama za zády, tak jsem radši zvolila variantu, že budou běhat po ulicích s cikánskými dětmi, které považuju za méně nebezpečné než soudružky učitelky, brzy jezdily veřejnou dopravou, protože jinak by nemohly navštěvovat tolik kroužků, když byly miminka, nezavírala jsem je do ohrádek, ale nechávala je plazit se po louce a nerušeně ochutnávat mravence a brouky, dávala jsem jim od narození najevo, že jsou svobodné bytosti a že to není ten nejpohodlnější způsob života.